

כה:

עין משפט
גר מצודה

בה א מ"י פ"ד מהל'
גדרים הל"א ופ"ח
הל' ג ופ"ג מהל' שטות
הל' ה ופ"ח מהל' רמא
דמכ טו"ש"ע י"ד סי' רלב
שע"ק ו וסימן רלט שע"ק
[א] טז:

[illegible]

מוסף רש"י

[illegible]

תוספות

יִרְדּוּ שְׁעוֹת. קוֹסם כֵּל
הַפִּירוֹת שֶׁנֶּעֱלִים
אֶם אֲנִי וְשִׁמְיִי הַיּוֹם
וְנִסְרֵי שֶׁאֵל וְשִׁמְיִי פֶסֶד
שֶׁאֲנִי הַיּוֹם יוֹדֵעַ שֶׁאֵל
לֹא הָיָה עוֹד וְיִדְעִי פֶסֶד
וְנִסְרֵי שׁוֹן וְלֹא נִעְלִי (יד):
דְּקֹאֲמֵר קוֹסם [עֵינִי] כְּשֵׁי
הַיּוֹם אֶם אֲשֵׁן לִמְחֵר אֶל
יִשְׂרָאֵל הַיּוֹם שֶׁמֶל יִשְׂרָאֵל לִמְחֵר
הַיּוֹם אִי שֶׁמֶל יִשְׂרָאֵל לִמְחֵר
לִדְרֵי שֶׁנֶּחֱמֵר מִחֲרִין וְנִחְמֵר
לִמְחֵר לִמְחֵר עַד שֶׁנֶּחֱמֵר

[illegible]

ארבעה נדרים פרק שלישי נדרים

וי' חדל דבשעת נדרו היה
וי' וכו' וקמתי נמי שהיה
דבשעה שלא מפיו לא היה
זמר דאמר קונס ככר זה עלי

מתני' (b) *גדרי שני
שתיני וזכר שאכל
ושאני שותה ושכח
אשתי נהנית לי שנגנב
את בני *ונדע של
נגנבה ראה אותן אוכלי
עליכם רכבן ונמצאו
אחרים בש"א הן כן
אסורים ובה"א *אל
שבועות שגגות מותר
שגגות כגון רב כהן
שבועתא דהכי אמר רב
דהכי אמר רב דכל
שפיר קמישחתי
*התן התם פותחין בל
היו אומרים אותן
כל הימים אסורים
ולמד *גדר שהות
אמר רבה *דכולי ע
אילו הייתי יודע שא
כולכם אסורין הוין
ואביו מותר לא
אילו הייתי יודע
אומר פלוני ופלוני

פן שבוטות שגגות ודאמרי'
 16. והוי רבואה דלע"ג דרב
 דה טעמי ולא היין מאמרי דר
 גצה וזי וזי תלה ביה אסורי
 17. **בשפוטא וזי וזי**. מתני' ה
 ותמיתין דפומתין נדרא חייל
 18. אבוי מעולא וזילי בתמתי'
 19. וזי טוים הלך כיון דליב
 20. עיט בהן לא היה נדרא ד
 21. אבוי דלתי' פלוגי פלוג
 22. **עלמא כולאן אסורין** וז
 23. ר כולאן אסורין ועבדי ג
 24. אפילו הכי אן לא נדר
 25. מתן בתלה: אן נתקלו

[illegible][illegible]

עמקין. עס אזוי וועט
(א) אחרים: כש"ל הן מותרין. אזוי
ואזוי צלצד ומה שמעשה אסורים
נדקדקי נדר שהותר מקצתו לא
הותר כולו. וז"ה סביר נדר שהותר
מקצתו הותר כולו. ע"כ מפי רבינו
גרסום (זל"ה) גמ' פתח הסם. בפרק
ר"א אומר רי: ונתחין בשבועות
וימים טובים. שאם נדר שלא יאכל
כל ימות השנה פותחין לו חרטה
כל כולם נדרת על דעת להשתנות
בשבועות וימים טובים אם (י) יאמר
לח: בראשונה (יואל) ב"ד
ראשונים אומרים אותן הימים שבמות
ויע' מותרין וכו': הותר כולו. וכולן
מותרין: אחר רבה הכל מודים כו.
אחרים קא'. כלומר שאם ראה אותם
אזכלים מתנים עשבים ואחר הרי
הן עליכם קרבן (כמו) (א) שאמר
עליכם על כולכם אסורין) ושוב
אמר אילו הייתי יודע שאכל בנינים
היימי אומר כולכם אסורין חוץ
מאכל הוואל ומעיקרא כללן דאמר
כולם כולן אסורים ואזוי ואמרו
מותרין דלא הו' נדר שהותר מקצתו
הותר כולו הוואל ואכתי דקדקו
קא' חוץ דאמר כולכם: לא נתקנו
אלא באומר. מחלה צלצל הרי הם
עליכם קרבן ושוב אחר אילו הייתי
יודע... אומר

פלוני ופלוני אסורין ואבא מותר האולי ונבסוף פרטן פלוני ופלוני קטרי
 ב"ה דהוי"ל נדר שהותר מקצתו הותר כולו ו"ס סברי כל עיקר לא אמר
 הותר מקצתו הותר כולו (א) האולי ואכתי אדיבורו קמא קאי דלמחר כולס):
 דכ"ע

לקמן צ"פ פותחין (סו). והא חתני' לא דמיא ממש למתני' דפרקין דאילו
 אלא שפותחין לו בכבוד כצננות ו"ע וייתי טעמא משום דצננותין
 ורק פותחין ליה למימר הכי שמי שאסר על עצמו כשר ויין שנה
 טעות צביק' הנדר נדרה חיל אלא שפותחין לו בכבוד שבת ויום
 וזרעה. והא דמיימין לה הכא לפרושי פלוגתיהו דב"ס וצ"ה ולומר
 והו' דרננו ור' עקיבא: **אמר רבי הכל מוגים בלאווי וכו' הייתי**
ו מותר. משום דלא מייקר כי האי גוים נדר שהותר מקצתו
 מעמיד דבריו הראשונים לגבי האחרים בלאווי הלשון ממש שאמר
 וותר מקצתו לפי שאני לא נכנס מעולם במשעמות הנדר ולגבי
 בלאווי אילו הייתי יודע שאבא ביניהם הייתי אומר פלוני ופלוני
 אסורין

[illegible]

תחלה אמר כולכם אסורים ועתה אמר אינני אסור יודע שאתם בניכם הייתי ואמר פלגתי ואסור ופרט בהימר אי נמי פרט באסור וכלל בהימר אמר ב"ה ור"ע מאחר שהחליפין נראה ל"ה ואסור בהימורו:

מסורת הש"ס

(א) שבוטות כח: (ב) נ"ח
שח"י, (ג) [לעיל כח:]
(ד) [שבוטות כח: ועי' חוס'
קידושין יג, ד"ה כח:]
(ה) ינחית לכ: שבוטות כח:
לח: (ו) לקמן סו:
(ז) והתחיל בדף כח:
(ח) רש"א מ"י, (ט) ודף
כח: (י) ופ"ג ב"ב:

הגהות הב"ח

(ה) כמשתה הרי הן
עולס: (ז) רש"י ד"ה
היה צנוט אחר קצת על
כבודו ואם אבדתי את
שתיתי קסד: (ד) היה לו
הספק וכו' ועם אלו קסד
היה צנוט מזה כי היה
שומעין וכו' אם אמר לו
היה קסד: (ד) היה לו
הספק וכו' אמרתי כי
של רשעים היו אומרים
אחרי רשעים: (ז) רש"י
אמר רבה וכו' רמי
אשר על כולם קסד
אסורין וכו' ויחיל וכלם
במקורקור לאחר מלס: (ז)
היה לו קסד ושלקן וכו'
(ה) היה לו קסד ושלקן
מזה ורבה אמר:

גליון הש"ס

סתנ' ונורק שלא הבת'ן
 ע' לעיל דף כב ע"ב כהר"ן
 ד"ה חזן מקום: נ"ב' תנא
 בשם שניר' שנות ע'י
 קדוש' דף יג ע"א דמ"ה
 כס': שם נדר שרות'
 מקומו. ע' ירושלמי
 ס"ה דכרס' עלי דמחנ'
 מזכיר' נכרות בשמים:
 כהר"ן ד"ה נדר' שנות
 כ"ו' ביוק' נדנדא וכו'. ע'י
 שבוט' דף כח ע"א. לעיל
 ע" ע"ב כהר"ן ד"ה א"ל:

פירוש הרא"ש

תת' נדרי שנתו אבר
קום אם אבלי ואם
שית' וטבר שאכל או
שתי וקשט הנדרי הו
סבור נודלי שלא אכל
ולא שתי ולא היה נדעמו
לנדר כלל ולא היה פיו
לנדר שזין הלך לא היה
נדר: קום שנתו וטבר ואבר
ושתי שנתו וטבר ואבר
שנתו נדעטו שנתו
זו לחול דהייט נדעט
שאל ושתה או שתי
את הנדר ולימי נסבטות
אשר נדעטו דהייט נדעט

אח"כ ב"ב ב"ו. הרינו נרדף
מקטלן היות ש"ל דל"ט
ב. משם ב"ב ל"ק קמן ב"י
מחמת י"ט י"ב ב"ה ש"ן
ה"י נרדף להשגתו כ"ל
ס' ה"ד ע"י כלל א"ל
דבר מזהו דבר השגות
נרדף דל"ט נלקח ב"ב ו"ה
המחמתו מחמתו ב"ה
ל"ק מחמת ב"ב מח"י
ל"ק מחמת י"ט א"ר ב"ה
לכאד והשגות נ"י קל"ה
דבר מקטלן היות ש"ל
וזה א"ר וזה וזה וזה
והשגות הכל ב"ב ש"ן
א"ר כ"ה הגדר וספרי
ד"ר דבר ב"ב ו"ה ש"ל